

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 3. april 2014
(OR. en)

2012/0036 (COD)
LEX 1480

PE-CONS 121/2/13
REV 2

DROIPEN 156
COPEN 229
CODEC 2833

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM INDEFRYSNING OG KONFISKATION AF REDSKABER
OG UDBYTTE FRA STRAFBART FORHOLD
I DEN EUROPÆISKE UNION**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU

af 3. april 2014

**om indefrysning og konfiskation af redskaber
og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 128.

² EUT C 391 af 18.12.2012, s. 134.

³ Europa-Parlamentets holdning af 25. februar 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.3.2014.

- (1) Hovedmotivet bag grænseoverskridende organiseret kriminalitet, herunder mafialignende kriminelle organisationer, er økonomisk vinding. Derfor bør de kompetente myndigheder have mulighed for at opspore, indefryse, forvalte og konfiskere udbytte fra strafbart forhold. Effektiv forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør imidlertid opnås ved neutralisering af udbytte fra strafbart forhold og bør i visse tilfælde udvides til at omfatte alle formuegoder, der stammer fra strafbare handlinger.
- (2) Organiserede kriminelle grupper opererer uden grænser og erhverver i stigende grad aktiver i andre medlemsstater, end hvor de er baseret, og i tredjelande. Der er et stigende behov for et effektivt internationalt samarbejde vedrørende inddrivelse af aktiver og gensidig retlig bistand.
- (3) En af de mest effektive metoder til bekæmpelse af organiseret kriminalitet består i fastsættelse af alvorlige juridiske konsekvenser af at begå sådan kriminalitet, samt effektiv opdagelse, og indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold.
- (4) Selv om der kun foreligger begrænsede statistikker, er de beløb, der inddrives fra udbytte fra strafbart forhold i Unionen, utilstrækkelige i forhold til det anslåede udbytte fra strafbart forhold. Undersøgelser har vist, at selv om konfiskation er reguleret af EU-retten og national ret, anvendes konfiskationsprocedurerne fortsat ikke i tilstrækkeligt omfang.
- (5) Vedtagelsen af minimumsregler vil medføre en tilnærmelse af medlemsstaternes indefrysings- og konfiskationsordninger og således fremme den gensidige tillid og et effektivt tværnationalt samarbejde.

- (6) Stockholmprogrammet og Rådets (retlige og indre anliggender) konklusioner om konfiskation og inddrivelse af aktiver, der blev vedtaget i juni 2010, understreger betydningen af en mere effektiv identifikation, konfiskation og genanvendelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter.
- (7) De nuværende EU-retlige rammer for indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af aktiver omfatter fælles aktion 98/699/RIA¹, Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA², Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA³, Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA⁴ og Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA⁵.
- (8) Kommissionens gennemførelsesrapporter om rammeafgørelse 2003/577/RIA, 2005/212/RIA og 2006/783/RIA viser, at de eksisterende ordninger for udvidet konfiskation og gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation ikke er fuldt ud effektive. Konfiskation vanskeliggøres af forskelle mellem medlemsstaternes retsregler.

¹ Fælles aktion 98/699/RIA af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1).

² Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1).

³ Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

⁴ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49).

⁵ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

- (9) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA. Disse rammeafgørelser bør delvis erstattes for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (10) Det står medlemsstaterne frit for at indbringe konfiskationssager i forbindelse med en straffesag for en hvilken som helst kompetent domstol.
- (11) Det er nødvendigt at præcisere det nuværende begreb udbytte fra strafbart forhold, så det omfatter direkte udbytte fra strafbare handlinger og alle indirekte fordele, herunder efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte. Udbytte kan således omfatte alle formuegoder, herunder formuegoder, der er blevet fuldt eller delvist omdannet eller konverteret til andre formuegoder og er blevet blandet med formuegoder erhvervet på legitim måde, op til den anslåede værdi af det blandede udbytte. Det kan også omfatte indtægter eller andre fordele, der stammer fra udbytte fra strafbart forhold eller fra formuegoder, som et sådant udbytte er blevet omdannet eller konverteret til eller blandet med.
- (12) Dette direktiv fastlægger en bred definition af formuegoder, som kan være genstand for indefrysning eller konfiskation. Denne definition omfatter juridiske dokumenter eller papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder. Sådanne dokumenter eller papirer kan f.eks. omfatte finansielle instrumenter eller dokumenter, som kan give anledning til krav fra kreditorer, og normalt findes hos den person, der berøres af de relevante procedurer. Dette direktiv berører ikke gældende nationale procedurer for opbevaring af juridiske dokumenter eller papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over formuegoder, da de anvendes af de kompetente nationale myndigheder eller offentlige organer i overensstemmelse med national lovgivning.

- (13) Indefrysning og konfiskation i henhold til dette direktiv er selvstændige begreber, som ikke bør forhindre medlemsstaterne i at gennemføre dette direktiv ved brug af instrumenter, som i henhold til national ret betragtes som sanktioner eller andre typer af foranstaltninger.
- (14) Ved konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold efter en endelig domstolsafgørelse og af formuegoder af en værdi, der svarer til disse redskaber og dette udbytte, bør den udvidede betydning af strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, anvendes. Rameafgørelse 2001/500/RIA foreskriver, at medlemsstaterne skal sikre, at det er muligt at konfiskere redskaber og udbytte fra strafbart forhold efter en endelig domfældelse, og at det er muligt at konfiskere formuegoder af en værdi, der svarer til sådanne redskaber og sådant udbytte. Sådanne forpligtelser bør opretholdes for strafbare handlinger, der ikke er dækket af dette direktiv, og begrebet udbytte som defineret i dette direktiv bør fortolkes på lignende måde for så vidt angår strafbare handlinger, der ikke er omfattet af dette direktiv. Det står medlemsstaterne frit for at definere konfiskation af formuegoder af tilsvarende værdi som subsidiær eller alternativ i forhold til direkte konfiskation, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt i henhold til national ret.

- (15) Efter en endelig domfældelse for en strafbar handling bør det være muligt at konfiskere redskaber og udbytte fra strafbart forhold eller formuegoder, hvis værdi svarer til disse redskaber eller dette udbytte. En sådan endelig domfældelse kan også være resultatet af retsforhandlinger, hvor den tiltalte er udeblevet. Såfremt det ikke er muligt at foretage konfiskation på grundlag af en endelig domfældelse, bør det imidlertid på visse betingelser stadig være muligt at konfiskere redskaber og udbytte, i det mindste i tilfælde af den mistænkte eller sigtede persons sygdom eller forsvinden. I sådanne tilfælde af sygdom og forsvinden vil eksistensen af retsforhandlinger, hvor den tiltalte er udeblevet, i medlemsstaterne dog være tilstrækkelig til opfyldelse af denne forpligtelse. Når den mistænkte eller sigtede person er forsvundet, bør medlemsstaterne tage alle rimelige skridt og kan kræve, at den pågældende person indkaldes til eller gøres bekendt med konfiskationssagen.
- (16) I dette direktiv bør der ved sygdom forstås det forhold, at en mistænkt eller sigtet person er ude af stand til at deltage i straffesagen i en længere periode, hvorved sagen ikke kan fortsætte på normale vilkår. Mistænkte eller sigtede personer kan anmodes om at dokumentere sygdom, f.eks. ved en lægeattest, som retten bør kunne se bort fra, såfremt den ikke finder den fyldestgørende. Den pågældende persons ret til under retssagen at være repræsenteret ved en advokat bør ikke berøres.
- (17) I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv kan de relevante bestemmelser, for så vidt angår konfiskation af formuegoder, hvis værdi svarer til redskaber, finde anvendelse, såfremt denne foranstaltning, henset til den foreliggende sags konkrete omstændigheder, er forholdsmæssig under hensyntagen navnlig til værdien af de pågældende redskaber. Medlemsstaterne kan også tage hensyn til, hvorvidt og i hvilket omfang den dømte person er ansvarlig for at umuliggøre konfiskation af redskaberne.

- (18) Ved gennemførelsen af dette direktiv kan medlemsstaterne fastsætte, at der under ekstraordinære omstændigheder ikke skal ske konfiskation, for så vidt dette i overensstemmelse med national ret vil virke urimeligt tyngende for den berørte person, på grundlag af omstændighederne i det enkelte konkrete tilfælde, som bør være afgørende. Medlemsstaterne bør kun i meget begrænset omfang gøre brug af denne mulighed og bør kun kunne foreskrive, at der ikke sker konfiskation i tilfælde, hvor dette f.eks. ville sætte den berørte person i en situation, der ville gøre det meget vanskeligt for den pågældende at overleve.
- (19) Kriminelle grupper udfører en lang række kriminelle aktiviteter. For effektivt at tackle organiserede kriminelle aktiviteter kan der være situationer, hvor en straffedom bør følges op af konfiskation, ikke bare af de formuegoder, der er knyttet til en bestemt strafbar handling, men også af yderligere formuegoder, som retten fastslår, udgør udbytte fra andre strafbare forhold. Denne tilgang betegnes udvidet konfiskation. Rameafgørelse 2005/212/RIA foreskriver tre forskellige mindstekrav, som medlemsstaterne kan vælge med henblik på at anvende udvidet konfiskation. Som følge heraf har medlemsstaterne i gennemførelsesfasen for nævnte rameafgørelse valgt forskellige løsninger, der har medført forskellig brug af begrebet udvidet konfiskation i de nationale retssystemer. Denne forskellighed hæmmer det grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med konfiskationssager. Det er derfor nødvendigt yderligere at harmonisere bestemmelserne om udvidet konfiskation ved at indføre en fælles minimumsstandard.

- (20) Ved afgørelsen af, hvorvidt en strafbar handling vil kunne give anledning til økonomiske fordele, kan medlemsstaterne tage hensyn til fremgangsmåden, f.eks. at det er en betingelse for den strafbare handling, at den er begået som led i organiseret kriminalitet eller med den hensigt at skabe regelmæssig fortjeneste fra strafbare handlinger. Dette bør imidlertid ikke i almindelighed berøre muligheden for at skride til udvidet konfiskation.
- (21) Udvidet konfiskation bør være mulig, når retten finder det godtgjort, at det pågældende formuegode stammer fra strafbar adfærd. Dette betyder ikke, at det skal være fastslået, at det pågældende formuegode stammer fra strafbar adfærd. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det f.eks. kan være tilstrækkeligt, at retten finder det sandsynligt eller med rimelighed kan antage, at det er væsentligt mere sandsynligt, at det pågældende formuegode stammer fra strafbar adfærd end fra andre aktiviteter. I den forbindelse skal retten tage hensyn til sagens specifikke omstændigheder, herunder de forhold og det tilgængelige bevismateriale, på grundlag af hvilke der kan træffes en afgørelse om udvidet konfiskation. At personens formuegoder ikke svarer til dennes lovlige indkomst, kan være ét sådant forhold, som giver retten grundlag for at konkludere, at formuegoderne stammer fra strafbar adfærd. Medlemsstaterne kan også fastsætte et krav om, at formuegoderne i et bestemt tidsrum kan anses for at stamme fra strafbar adfærd.
- (22) Dette direktiv fastsætter minimumsregler. Det forhindrer ikke medlemsstaterne i at fastlægge mere vidtgående beføjelser i deres nationale ret, herunder f.eks. med hensyn til deres bevisregler.

- (23) Dette direktiv finder anvendelse på strafbare handlinger, som er omfattet af instrumenterne på listen i dette direktiv. Inden for disse instrumenters anvendelsesområde bør medlemsstaterne anvende udvidet konfiskation i det mindste på strafbare handlinger som defineret i dette direktiv.
- (24) Det forhold, at en mistænkt eller sigtet person med henblik på at undgå konfiskation overfører formuegoder til en tredjemand, der er bekendt med omstændighederne, er almindelig kendt og stadig mere brugt. Unionens nuværende retlige rammer indeholder ikke bindende regler for konfiskation af formuegoder, der overføres til tredjemand. Det er derfor i stigende grad nødvendigt at give mulighed for konfiskation af formuegoder, der overføres til eller erhverves af tredjemænd. En tredjemands erhvervelse omhandler situationer, hvor formuegodet af tredjemanden er blevet erhvervet direkte eller indirekte, f.eks. via en tredjemand, fra en mistænkt eller sigtet person, herunder såfremt den strafbare handling er begået på dennes vegne eller til dennes fordel, og når en sigtet person ikke har formuegoder, der kan konfiskeres. En sådan konfiskation bør være mulig i det mindste i tilfælde, hvor tredjemanden, på grundlag af konkrete oplysninger og omstændigheder, herunder at overførslen skete vederlagsfrit eller mod betaling af et beløb, der er betydeligt lavere end markedsværdien, vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation. Reglerne om konfiskation hos tredjemand bør omfatte både fysiske og juridiske personer. Rettigheder for tredjemænd, der har handlet i god tro, bør under ingen omstændigheder berøres heraf.
- (25) Det står medlemsstaterne frit for at definere konfiskation hos tredjemand som subsidiær eller alternativ i forhold til direkte konfiskation, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt i henhold til national ret.

- (26) Konfiskation medfører en endelig berøvelse af formuegoder. Sikring af formuegoder kan dog være en forudsætning for konfiskation og kan være afgørende for fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation. Formuegoder sikres ved indefrysning. For at undgå, at et formuegode forsvinder, før der kan træffes en afgørelse om indefrysning, bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne tillægges beføjelser til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at sikre formuegoder.
- (27) Eftersom formuegoder ofte sikres med henblik på konfiskation, er indefrysning og konfiskation tæt forbundet. I visse retssystemer betragtes indefrysning med henblik på konfiskation som en særskilt processuel foranstaltning af midlertidig karakter, som kan blive efterfulgt af en afgørelse om konfiskation. Uden at det berører de forskellige nationale retssystemer og rammeafgørelse 2003/577/RIA, bør dette direktiv tilnærme visse aspekter af de nationale ordninger for indefrysning med henblik på konfiskation.
- (28) Indefrysningsforanstaltninger udelukker ikke muligheden for, at et specifikt formuegode kan betragtes som bevismateriale under hele sagen, forudsat at det i sidste ende vil blive stillet til rådighed med henblik på en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.
- (29) I forbindelse med en straffesag kan et formuegode også indefrysnes med henblik på en eventuel efterfølgende tilbagelevering heraf eller til sikring af erstatning for skader som følge af en strafbar handling.

- (30) Mistænkte eller sigtede personer skjuler ofte formuegoder under hele straffesagens forløb. Som følge heraf kan afgørelser om konfiskation ikke fuldbyrdes, og de personer, der er genstand for afgørelser om konfiskation, får derved mulighed for at drage nytte af deres formuegoder, når de har afsonet deres domme. Det er derfor nødvendigt præcist at kunne bestemme omfanget af de formuegoder, der skal konfiskeres efter en endelig domfældelse for en strafbar handling for at give mulighed for fuldstændig fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, når der oprindeligt ikke blev identificeret formuegoder eller utilstrækkelige formuegoder, og afgørelsen om konfiskation ikke er fuldbyrdet.
- (31) I betragtning af den begrænsning af ejendomsretten, som afgørelser om indefrysning medfører, bør sådanne foreløbige foranstaltninger ikke opretholdes længere end nødvendigt for at sikre adgang til formuegodet med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation. Det kan kræve en domstolsprøvelse med henblik på at sikre, at formålet med at forhindre, at formuegodet går tabt, fortsat er gyldigt.
- (32) Formuegoder, der er indefrosset med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation, bør forvaltes på passende vis for ikke at miste økonomisk værdi. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder muligt salg eller overførsel af formuegodet, for at mindske sådanne tab. Medlemsstaterne bør træffe relevante foranstaltninger, f.eks. oprettelse af nationale centrale kontorer for forvaltning af aktiver, en række særlige kontorer eller lignende mekanismer, for at sikre en effektiv forvaltning af de indefrosne aktiver, før de konfiskeres, og bevare deres værdi, indtil retten har truffet afgørelse.

- (33) Dette direktiv påvirker i væsentlig grad personers rettigheder, ikke kun mistænkte eller sigtede personer, men også tredjemænd, som ikke retsforfølges. Det er derfor nødvendigt at sørge for, at der er specifikke garantier og retsmidler, som sikrer deres grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv. Dette omfatter retten til at blive hørt for tredjemænd, der gør krav på ejerskab af det berørte formuegode, eller som gør krav på andre former for ejendomsret (»tinglige rettigheder«, »jus in re«) såsom brugsret. Afgørelsen om indefrysning bør meddeles den berørte person så hurtigt som muligt efter fuldbyrdelsen. De kompetente myndigheder kan imidlertid udskyde meddelelsen af sådanne afgørelser til den berørte person, hvis efterforskningen kræver dette.
- (34) Formålet med meddelelsen af afgørelsen om indefrysning er bl.a. at give den berørte person mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen. Derfor bør meddelelsen i det mindste kort angive grunden eller grundene til den pågældende afgørelse, idet det er underforstået, at denne angivelse kan være meget summarisk.
- (35) Medlemsstaterne bør overveje at træffe foranstaltninger, som gør det muligt at anvende konfiskerede formuegoder til almennyttige eller sociale formål. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. omfatte øremærkning af formuegoder til projekter inden for retshåndhævelse og kriminalitetsforebyggelse samt andre projekter i samfundets interesse og med social nytteværdi. Dette kan f.eks. indebære en forpligtelse for medlemsstaterne til at foretage en juridisk analyse eller at drøfte fordele og ulemper ved indførelse af foranstaltninger. Medlemsstaterne bør, når de forvalter indefrosne formuegoder og træffer foranstaltninger vedrørende brug af konfiskerede formuegoder, tage passende forholdsregler med henblik på at forebygge kriminel eller ulovlig indtrængen.

- (36) Der mangler pålidelige datakilder om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold. For at kunne evaluere dette direktiv er det nødvendigt at indsamle et sammenligneligt minimumssæt af passende statistiske oplysninger om indefrysning og konfiskation af formuegoder, opsporing af aktiver, retlige foranstaltninger og afhændelse af aktiver.
- (37) Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at indsamle data til visse statistikker på centralt niveau med henblik på at sende dem til Kommissionen. Dette betyder, at medlemsstaterne bør gøre en rimelig indsats for at indsamle de pågældende data. Det betyder imidlertid ikke, at der påhviler medlemsstaterne en forpligtelse til at opnå det mål at indsamle dataene, hvis dette indebærer en uforholdsmæssig stor administrativ byrde eller er forbundet med høje omkostninger for den pågældende medlemsstat.
- (38) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (»EMRK«), som denne er fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Dette direktiv bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper. Dette direktiv bør ikke berøre national lovgivning vedrørende retshjælp og indebærer ingen forpligtelser for medlemsstaternes retshjælpsordninger, der bør finde anvendelse i overensstemmelse med chartret og EMRK.
- (39) Der bør indføres specifikke garantier for at sikre, at der som hovedregel gives en begrundelse for afgørelser om konfiskation, medmindre den berørte person i forenklede straffesager i forbindelse med mindre grove sager har givet afkald på sin ret til en begrundelse.

- (40) Dette direktiv bør gennemføres under hensyntagen til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU³ vedrørende processuelle rettigheder i straffesager.
- (41) Målet for dette direktiv, nemlig at lette konfiskation af formuegoder i straffesager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan, Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 20. oktober 2010 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

- (42) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv. I overensstemmelse med nævnte protokol skal Irland kun være bundet af dette direktiv for så vidt angår strafbare handlinger, der er omfattet af de instrumenter, som det er bundet af.
- (43) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. Med forbehold af dets deltagelse i henhold til artikel 4 i nævnte protokol skal Det Forenede Kongerige kun være bundet for så vidt angår strafbare handlinger, der er omfattet af de instrumenter, som det er bundet af.
- (44) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv fastsætter mindsteregler for indefrysning af formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation og for konfiskation af formuegoder i straffesager.
2. Dette direktiv berører ikke de procedurer, som medlemsstaterne kan anvende til at konfiskere de pågældende formuegoder.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »udbytte«: enhver økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling; det kan bestå af alle former for formuegoder og omfatter efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte og eventuelle fordele af økonomisk værdi
- 2) »formuegoder«: alle formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter eller papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder
- 3) »redskaber«: enhver form for formuegode, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en eller flere strafbare handlinger

- 4) »konfiskation«: en endelig berøvelse af formuegoder pålagt af retten i forbindelse med en strafbar handling
- 5) »indefrysning«: midlertidig foranstaltning med henblik på at forhindre overførsel, destruktion, omdannelse, afhændelse eller flytning af formuegoder eller midlertidig opbevaring af eller kontrol med formuegoder
- 6) »strafbar handling«: en lovovertrædelse, der er omfattet af et af de instrumenter, som er anført i artikel 3.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på strafbare handlinger, som er omfattet af:

- a) konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater¹ (»konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd«)
- b) Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelse af euroen²
- c) Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter³

¹ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

² EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

³ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1.

- d) Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold¹
- e) Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme²
- f) Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor³
- g) Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor⁴
- h) Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁵
- i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA⁶
- j) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA⁷

¹ EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.

² EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

³ EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54.

⁴ EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8.

⁵ EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

⁶ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁷ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

- k) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA¹

samt andre retlige instrumenter, hvis disse instrumenter specifikt fastsætter, at dette direktiv finder anvendelse på de strafbare handlinger, der er harmoniseret deri.

Artikel 4
Konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af redskaber og udbytte eller formuegoder, hvis værdi svarer til disse redskaber eller dette udbytte, når der er sket endelig domfældelse for en strafbar handling, herunder som resultat af retsforhandlinger, hvor den tiltalte er udeblevet.
2. Såfremt det ikke er muligt at foretage konfiskation på grundlag af stk. 1, træffer medlemsstaterne, i det mindste hvis hindringen herfor er et resultat af den mistænkte eller sigtede persons sygdom eller forsvinden, de nødvendige foranstaltninger til at sikre konfiskation af redskaber og udbytte i tilfælde, hvor der er indledt en straffesag vedrørende en strafbar handling, som direkte eller indirekte vil kunne give anledning til økonomiske fordele, og en sådan straffesag kunne have ført til domfældelse, hvis den mistænkte eller sigtede person kunne have været stillet for en domstol.

¹ EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8.

Artikel 5
Udvidet konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske hel eller delvis konfiskation af et formuegode, der tilhører en person, som er dømt for en strafbar handling, som direkte eller indirekte vil kunne give anledning til økonomiske fordele, når retten på grundlag af sagens omstændigheder, herunder de specifikke forhold og det tilgængelige bevismateriale, som f.eks. at formuegodets værdi ikke svarer til den dømte persons lovlige indkomst, finder det godtgjort, at det omhandlede formuegode stammer fra strafbar adfærd.
2. Begrebet »strafbar handling« i den i denne artikels stk. 1 anvendte betydning omfatter mindst følgende:
 - a) aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor, jf. artikel 2 i rammeafgørelse 2003/568/RIA, samt aktiv og passiv bestikkelse, der involverer tjenestemænd i EU-institutionerne eller medlemsstaterne, jf. henholdsvis artikel 2 og 3 i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd
 - b) strafbare handlinger med forbindelse til deltagelse i en kriminel organisation, jf. artikel 2 i rammeafgørelse 2008/841/RIA, i det mindste i tilfælde hvor den strafbare handling har ført til økonomiske fordele

- c) at få et barn til eller rekruttere det til at deltage i pornografiske optrædener, eller drage fordel af eller på anden måde udnytte et barn til sådanne formål, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/93/EU, distribution, udbredelse eller transmission af børnepornografi, jf. artikel 5, stk. 4, i nævnte direktiv, udbydelse, levering eller tilrådighedsstillelse af børnepornografi, jf. artikel 5, stk. 5, i nævnte direktiv, fremstilling af børnepornografi, jf. artikel 5, stk. 6, i nævnte direktiv
- d) ulovligt indgreb i informationssystemer og ulovligt indgreb i data, jf. henholdsvis artikel 4 og 5 i direktiv 2013/40/EU, når et betydeligt antal informationssystemer er blevet berørt gennem anvendelsen af et af værktøjerne, jf. artikel 7 i nævnte direktiv, og disse hovedsagelig er beregnet eller tilpasset til dette formål; bevidst at fremstille, sælge, erhverve med henblik på brug, importere, distribuere eller på anden måde stille værktøjer til rådighed, der anvendes til at begå strafbare handlinger, i det mindste i grovere tilfælde, jf. artikel 7 i nævnte direktiv
- e) en strafbar handling, der i overensstemmelse med det relevante instrument i artikel 3, eller i tilfælde af at det pågældende instrument ikke indeholder en strafferamme, i overensstemmelse med national ret, medfører frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst fire år.

Artikel 6

Konfiskation hos tredjemænd

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske konfiskation af udbytte eller andre formuegoder, hvis værdi svarer til udbyttet, som af en mistænkt eller sigtet person direkte eller indirekte er overført til tredjemænd, eller som er erhvervet af tredjemænd fra en mistænkt eller sigtet person, i det mindste hvis disse tredjemænd på grundlag af konkrete oplysninger og omstændigheder, herunder at overførslen eller erhvervelsen skete vederlagsfrit eller mod betaling af et beløb, der var betydeligt lavere end markedsværdien, vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation.
2. Stk. 1 berører ikke rettighederne hos tredjemænd, der har handlet i god tro.

Artikel 7

Indefrysning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at der kan ske indefrysning af formuegoder med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation. Disse foranstaltninger, der skal pålægges af en kompetent myndighed, skal omfatte øjeblikkelig handling, der skal iværksættes, når det er nødvendigt for at sikre formuegoder.
2. Formuegoder, som en tredjemænd er i besiddelse af, jf. artikel 6, kan gøres til genstand for indefrysningsforanstaltninger med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation.

Artikel 8
Sikkerhedsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de personer, der er berørt af foranstaltningerne i dette direktiv, har adgang til effektive retsmidler og en retfærdig rettergang med henblik på at gøre deres rettigheder gældende.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver afgørelse om indefrysning meddeles den berørte person så hurtigt som muligt, efter afgørelsen er fuldbyrdet. Meddelelsen herom skal, i det mindste kortfattet, angive grunden eller grundene til den pågældende afgørelse. Hvis det er nødvendigt for at undgå, at en strafferetlig efterforskning bringes i fare, kan de kompetente myndigheder vente med at meddele den berørte person afgørelsen om indefrysning.
3. Afgørelsen om indefrysning forbliver kun i kraft, så længe det er nødvendigt for at sikre formuegodet med henblik på en eventuel senere konfiskation.
4. Medlemsstaterne giver mulighed for, at personer, hvis formuegoder er berørt, kan gøre indsigelse mod afgørelsen om indefrysning ved domstolene i overensstemmelse med procedurerne foreskrevet i national ret. Disse procedurer kan bestemme, at afgørelsen, såfremt den oprindelige afgørelse om indefrysning er truffet af en anden kompetent myndighed end en retslig myndighed, først skal forelægges for en retslig myndighed med henblik på godkendelse eller fornyet prøvelse, før der kan gøres indsigelse mod den ved domstolene.

5. Indefrosne formuegoder, som ikke efterfølgende konfiskeres, tilbageleveres straks. Betingelserne eller procedurereglerne for tilbagelevering af sådanne formuegoder fastsættes i henhold til national lovgivning.
6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle afgørelser om konfiskation begrundes, og at afgørelsen meddeles den berørte person. Medlemsstaterne giver mulighed for, at en person, som en afgørelse om konfiskation er rettet mod, kan gøre indsigelse mod afgørelsen om konfiskation ved domstolene.
7. Personer, hvis formuegoder er berørt af afgørelsen om konfiskation, har, uden at dette berører direktiv 2012/13/EU og direktiv 2013/48/EU, ret til at få adgang til en advokat under hele konfiskationssagen, hvad angår fastsættelse af udbytte og redskaber, med henblik på at gøre deres rettigheder gældende. De berørte personer oplyses om, at de har denne ret.
8. I de sager, der er nævnt i artikel 5, skal den berørte person have en reel mulighed for at anfægte sagens omstændigheder, herunder specifikke forhold og tilgængeligt bevismateriale, på grundlag af hvilke det pågældende formuegode anses som et formuegode, der stammer fra strafbar adfærd.
9. Tredjemænd skal kunne gøre krav på ejerskab eller andre former for ejendomsrettigheder, herunder i de i artikel 6 omhandlede tilfælde.

10. Såfremt ofre som resultat af en strafbar handling har krav mod en person, der er genstand for en konfiskationsforanstaltning i dette direktiv, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at denne konfiskationsforanstaltning ikke forhindrer de pågældende ofre i at søge erstatning.

Artikel 9

Effektiv konfiskation og fuldbyrdelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opdage og opspore formuegoder, der skal indefrysnes og konfiskeres, selv efter en endelig domfældelse for en strafbar handling eller i medfør af retsforfølgning som led i anvendelsen af artikel 4, stk. 2, og på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation, hvis der allerede er truffet en sådan afgørelse.

Artikel 10

Forvaltning af indefrosne og konfiskerede formuegoder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, f.eks. ved oprettelse af centrale kontorer, særlige kontorer eller lignende mekanismer, for at sikre en passende forvaltning af indefrosne formuegoder med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, omfatter muligheden for salg eller overførsel af formuegoder, hvor dette er nødvendigt.
3. Medlemsstaterne overvejer at træffe foranstaltninger, der gør det muligt at anvende konfiskerede formuegoder til almennyttige eller sociale formål.

Artikel 11
Statistikker

1. Medlemsstaterne indsamler og vedligeholder regelmæssigt samlede statistikker fra de relevante myndigheder. De indsamlede statistikker sendes hvert år til Kommissionen og skal omfatte:
 - a) antallet af fuldbyrdede afgørelser om indefrysning
 - b) antallet af fuldbyrdede afgørelser om konfiskation
 - c) den anslåede værdi af indefrosne formuegoder, som minimum af formuegoder, som er indefrosset med henblik på en eventuel efterfølgende konfiskation på indefrysningstidpunktet
 - d) den anslåede værdi af inddrevne formuegoder på konfiskationstidpunktet.
2. Medlemsstaterne sender endvidere hvert år, såfremt de er tilgængelige på centralt niveau i den berørte medlemsstat, følgende statistikker til Kommissionen:
 - a) antallet af anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning i en anden medlemsstat
 - b) antallet af anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i en anden medlemsstat
 - c) værdien eller den anslåede værdi af inddrevne formuegoder efter fuldbyrdelse i en anden medlemsstat.
3. Medlemsstaterne bestræber sig på at indsamle de i stk. 2 omhandlede data på centralt niveau.

Artikel 12
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest ...^{*}. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13
Rapportering

Senest ...^{**} forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningen af eksisterende national lovgivning på konfiskation og inddrivelse af aktiver, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.

Kommissionen vurderer endvidere i rapporten, om der er behov for at revidere listen over strafbare handlinger i artikel 5, stk. 2.

^{*} EUT: venligst tilføj datoen 30 måneder fra vedtagelsen af dette direktiv.

^{**} EUT: venligst tilføj datoen 30 måneder og tre år fra datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 14

Erstatning af fælles aktion 98/699/RIA og visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA

1. Fælles aktion 98/699/RIA, artikel 1, litra a), og artikel 3 og 4 i rammeafgørelse 2001/500/RIA, og de fire første led i artikel 1 og artikel 3 i rammeafgørelse 2005/212/RIA erstattes af dette direktiv for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristerne for gennemførelse af rammeafgørelserne i national ret.
2. For de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til fælles aktion 98/699/RIA og til bestemmelserne i rammeafgørelse 2001/500/RIA og 2005/212/RIA, der er nævnt i stk. 1, som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 15
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand